

Menu

‘De uledsagedes bog’ er et vigtigt vidnesbyrd om 2010’ernes Danmark

af **Monica Krog-Meyer**

Publiceret 24/10/2019 i Bøger/Politik & Samfund

BØGER // ANMELDELSE – De uledsagede er børn, der flygter helt alene fra deres hjem, familie og det de kender, for at komme i sikkerhed i et andet land. Det overstiger min fatteevne, hvor de får modet fra. Hvem kan forestille sig sin 14-årige, 15-årige, 16-årige skulle klare sig alene i fremmede omgivelser? Når menneskesmuglere svigter eller tvinger for mange op i en synkefærdig båd. Når de skal gå gennem ørkenen, over lange landstrækninger, snige sig over grænser, tage chancer i nattens mulm og mørke, og uden mad og drikke. 10 af dem, der klarede turen til Danmark, fortæller deres historie i bogen, *De uledsagedes bog*, som er skrevet af Mads Nygaard og Michael Graversen.

De 10 (der er 9 drenge og 1 pige) i denne bog kommer fra Syrien, Eritrea, Afghanistan, Irak og Kuwait.

Som fredelig dansker har jeg svært ved at forstå, sådan helt forstå, hvordan de får modet til at tage af sted. Det er jo børn. Men det bliver hurtigt let at fatte, når man får fortællingen om, at 8 af de 10 enten tvinges til at blive soldat, hvad de ikke vil, eller deres familie angribes, slås ihjel eller forfølges. Det gør det indlysende, at flugt er eneste løsning.

Adspørkede veje og over farligt vand når de frem til Danmark, enten fordi det er deres mål eller fordi de ikke når videre, stoppet af de danske myndigheder.

'DE ULEDSAGEDE BOG' ER ET VIGTIGT VIDNESBYRD OM 2010'ERNES DANMARK, SKRIVER MONICA KROG-MEYER.

Det er bogens helt store styrke, at vi får historierne fortalt af de unge selv. Det er et historisk dokument, et vigtigt tidsbillede, der fortæller, hvordan Europa i 2010'erne præges af krigen i Syrien, men også andre konflikter, af fattigdom ude i verden, og unge i nød. De fortæller, hvilke strabadser de gennemgår for at komme til vores land i håbet om fred og frihed. Og hvordan vi som land tackler dem, der banker på og siger: "Jeg har brug for hjælp. Jeg vil gerne søge om asyl."

De kaldes UMI'er i Udlændingestyrelsen: Uledsagede mindreårige asylansøgere. De er under 18, og de fleste er tilbageholdt af dansk politi eller har selv henvendt sig. De får taget deres fingeraftryk og bliver registreret her, og så kan de ikke søge asyl i andre lande. Sådan er reglerne.

Mens asylsagen behandles bliver barnet, den unge, teenageren installeret på et opholdssted, går på sprogskole og lærer at tale dansk. Det er hjerteskrærende læsning, intet er jo afgjort, ventetiden er ubærlig og angsten sidder stadig i den unge krop. Tedros fra Eritrea fortæller:

”Jeg er meget stille i den første tid. De voksne bliver bekymrede, men det behøver de ikke være. Min mor har lært mig at være selvstændig, lige siden jeg var helt lille. Jeg passer min nye asylskole og er altid klar om morgenen, når vi skal i gang. Jeg siger bare ikke så meget. Det er, som om jeg har løbet et meget langt løb. Og selv om jeg trækker vejret helt roligt, er jeg stadig forpustet. Det er sådan, det er.”

Imens venter han som de andre på om 'den tykke kuvert' endelig ankommer med opfyldelsen af det største ønske: midlertidig opholdstilladelse. Det betyder ro og mulighed for rigtig skolegang.

“

De børn, der får bevilget familiesammenføring, skal selv betale for at få deres familie hertil. Det er en lov, som den tidligere integrationsminister Inger Støjberg personligt sørgede for at få indført. Enhver kan jo sige sig selv, at det ikke er muligt, for hvor skulle de dog få pengene fra til det? Og det var nok også meningen med den lov

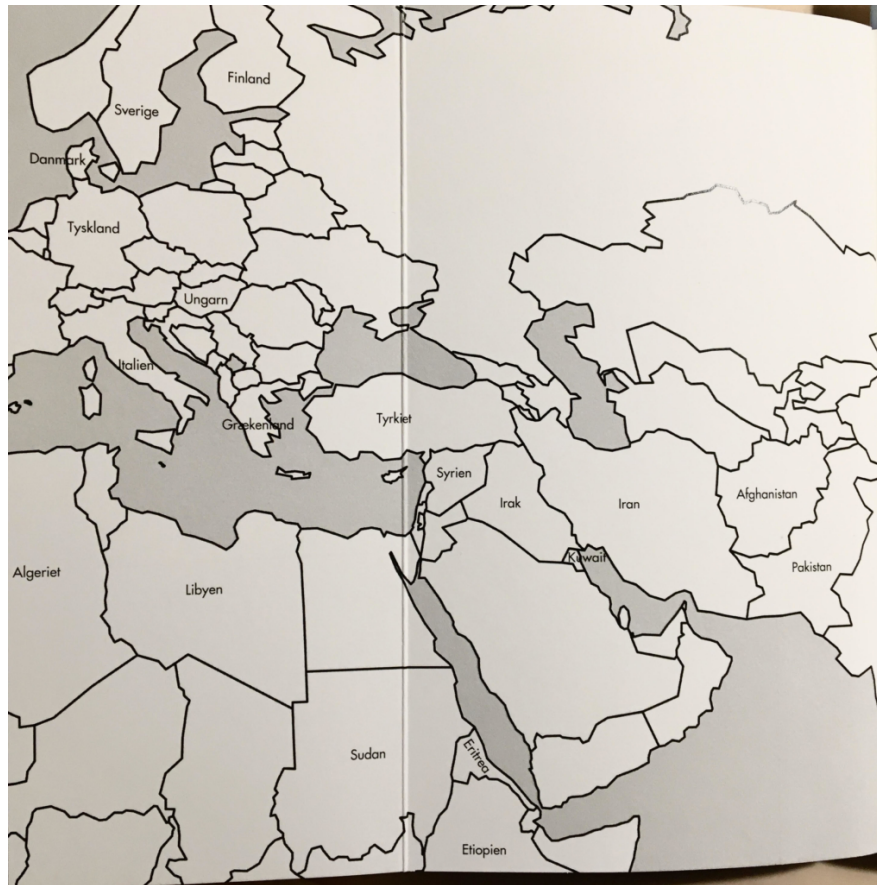

Solaf begynder i modtageklasse:

”Det var ikke så sjovt, for niveauet var alt for lavt. Jeg fik lov til at gå to uger i en almindelig 8. klasse og følte, jeg lærte meget mere. Jeg lærte dansk lidt efter lidt, men det var ikke kun godt. Jeg blev ked af at høre i medierne, hvordan mange danskere talte grimt til og om flygtninge.

Det sårede mig dybt, og i starten blev jeg så vred, at jeg ønskede, at jeg aldrig havde lært dansk.”

Menu

I BOGEN ER DER ET LANDKORT, DER VISER, HVILKE LANDE MAN SKAL IGENNEM, OG HVOR LANG REJSEN HAR VÆRET FOR DE 10 BØRN

Danskerne er hjælpsomme

Til gengæld er det hjertevarmende at læse om, hvor mange der træder til og gerne vil hjælpe, som støttepersoner og som plejefamilier, og hvordan en voksen på bostedet kan gøre en forskel ved at lytte, tale, stille krav og bare være der. For slet ikke at tale om politibetjente, der byder på en tur til McDonald til den sultne unge flygtning.

Der er en del flytten rundt, fra modtagecenter til asylsted, ungdomspension eller bosted. Det kan jo nok forvirre en, der har rejst den halve verden igennem. Welid fra Eritrea bliver både sendt til Tønder, hvor han var glad for at bo:

”Der er stille, så man kan tænke og mærke sin krop og så man kan bruge sine øjne, da byen er meget smuk.” Og til Ballerup, hvor han var nervøs, da han skulle flytte ind:

”Mit værelse var helt tomt og jeg tog til IKEA med en ven. Så købte jeg et billede af himlen og et af fodboldspilleren Mohamed Salah. De to ting, der betyder mest for mig. Frihed og fodbold. Jeg kunne mærke en helt speciel stemning i huset. Der er meget varme og ro.”

For nogle af dem lykkes det at få midlertidig opholdstilladelse. Med den i hånden kan barnet ansøge om at få familien hertil, far, mor og søskende under 18 år. En familiesammenføring er en indviklet proces, så der går gerne tre år med sagsbehandlingen. Tre år, hvor man er ved at gå til af angst for, om familiens hus rammes af en bombe. Eller tre år, hvor man ikke ved, om moren kan klare sig derhjemme eller i en flygtningelejr et sted, efter at faren blev slået ihjel.

“

Det er hjerteskrærende læsning, intet er jo afgjort, ventetiden er ubærlig og angsten sidder stadig i den unge krop

---

Hvis familiesammenføring bevilges, sagde loven tidligere, at den danske stat betalte for rejsen for ægtefælle og evt børn, men ingen havde regnet med, at det var et barn, der søgte om familiesammenføring. Dertil kommer, at den tidligere regering i sommeren 2016 indførte en særlig udspekuleret ydmygelse: De børn, der får bevilget familiesammenføring, skal selv betale for at få deres familie hertil. Det er en lov, som den tidligere integrationsminister Inger Støjberg personligt sørgede for at få indført.

Enhver kan jo sige sig selv, at det ikke er muligt, for hvor skulle de dog få pengene fra til det? Og det var nok også meningen med den lov.

Venligboerne slog til

Det tiltag faldt dog mange for brystet, og gode danske kræfter blev sat ind. Ved hjælp af højtlesninger af litteratur og salg af kunstværker fik man samlet midler til at hjælpe børnene med at finansiere familiesammenføringerne. Primus motor i dette tiltag er den ene af bogens forfattere, Mads Nygaard. Han havde tidligere arbejdet i Hjørring Asylcenter, hvor han mødte de unge og alle de andre asylansøgere.

DEN ENDELIGE FORLØSNING: GENFORENING MED FAMILIEN EFTER MANGE ÅRS SAVN.

Til dato har han og de mange andre Venligboere, der er gået ind i netop dette arbejde, sørget for, at 48 børn har kunnet få deres truede familier i sikkerhed. På 2½ år er der brugt 925.000 kr på det. Mennesker, der går i gang med at lære dansk, integrere sig i det danske samfund og finde arbejde, så de kan klare sig selv ligesom de gjorde i hjemlandet.

Den tanke strejfer mig, at vi vil kunne se tilbage på denne indsats for de uledsagede og deres familier med den samme stolthed, som den vi føler, når talen falder på de danske jøder, der blev hjulpet til Sverige under 2. Verdenskrig. Og her er der *ingen*, der har tjent på det.

Læs endelig de uledsagedes beretninger, og det er klogt at have noget at tørre øjnene med undervejs. Nyhedsudsendelser om krig og flygtninge kan man slukke for, det er jo så langt væk, men de her unge fortæller om virkelighedens flugt. Deres oplevelser er sværere at kaste af sig.

Læs Jwans beretning [her](#). Jwan flygtede fra krigen i Syrien. POV har fået lov at bringe hele hans fortælling.

'De uledsagede bog' udkommer 24. oktober på forlaget Jensen & Dalgaard. Bogen er skrevet af Mads Nygaard og dokumentarist Michael Graversen. Alle involverede har arbejdet frivilligt, og evt. overskud går til formålet.

Topfoto: Tegning af den farefulde færd over havet.

FACEBOOK

TWITTER

LINKEDIN

PINTEREST

TAGS:

FAMILIESAMMENFØRING

FLYGTNINGE

MADS NYGAARD

MICHAEL GRAVERSEN

ULEDSAGEDE FLYGTNINGEBØRN

UMI'ER

DU KAN MÅSKE OGSÅ VÆRE INTERESSERET I FØLGENDE:

**Uddrag af ‘De
uledsagedes bog’:
Jwan flygter fra
Syrien**

**Danskuddannelse
for udlændinge:
En privat opgave
eller et offentligt
ansvar?**

**Børn af flygtninge
med PTSD har
højere risiko for at
udvikle psykiske
sygdomme**

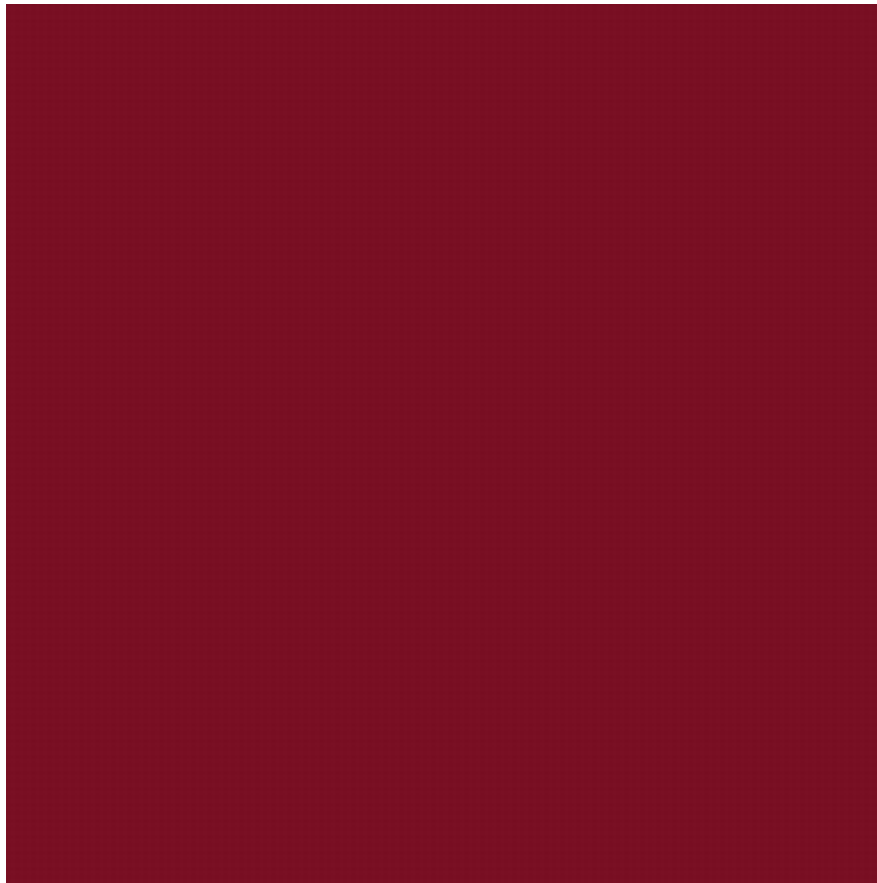

MONICA KROG-MEYER

SENESTE ARTIKLER
Monica Krog-Meyer, tidl. radiovært, nu
skribent, pensionist og mormor.

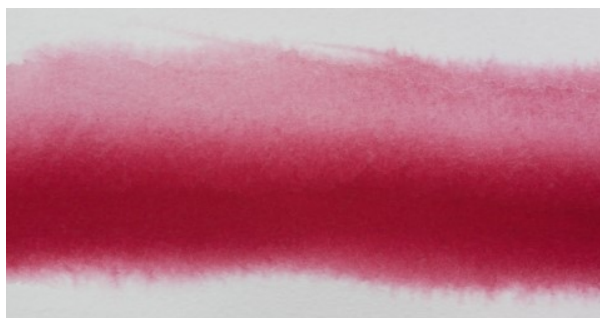
Født 1950, programmedarbejder og
studievært. Har taget turen fra P3, via P4 og til
P5.

Jeg skrev i 2010 "Plus-alderen - vi bliver jo
bare ved!", der medfører mange muntre
foredrag rundt i Danmark.

M E S T L Æ S T E

Odile Poulsen: 'Det står rødt på hvidt!' #81

af Odile Poulsen |
posted on October 24,
2019 | under Børn &
unge, Liv & Mennesker